

ROZPOCZĘCIE TYGODNIA MŁODZIEŻY

Lekcja 10 — 10 marca

ROLA SZAFARSTWA

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Kol 1,16-18; Hbr 4,14-16; 3 J 1,3; Rdz 6,13-18; Ap 14,6-12; 1 P 1,15-16.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Albowiem nie powołał nas Bóg do nieczystości, ale do uświęcenia” (1 Tes 4,7).

Ponieważ szafarstwo jest wielowymiarowym zagadnieniem, łatwo jest stracić z oczu szerszy obraz, gdy skupimy się w obliczu trudności z ogarnięciem całości na szczegółach. Szafarstwo jest proste, a jednocześnie złożone, a więc może być łatwo błędnie rozumiane. Jednak ani chrześcijanin, ani Kościół nie mogą istnieć bez szafarstwa. Być chrześcijaninem, znaczy być dobrym szafarzem.

„Szafarstwo to nie teoria ani filozofia, a program działania. Jest to prawdziwie chrześcijańska zasada życia. (...). Szafarstwo jest niezbędne dla właściwego zrozumienia życia oraz prawdziwego i żywego doświadczenia religijnego. Jest nie tylko sprawą właściwego zrozumienia, ale także postępowania, które w zdecydowany sposób wpływa na wszystkie dziedziny życia”¹.

Co składa się na bycie chrześcijańskim szafarzem? W tym tygodniu przyjmiemy się rolom, jakie szafarstwo odgrywa w chrześcijańskim życiu. Uczynimy to przy pomocy ciekawej analogii — koła rydwanu.

¹ LeRoy E. Froom, *Stewardship in Its Larger Aspects*, Mountain View 1929, s. 5.

Jezus jest centralną postacią *Biblii* (zob. J 5,39), a my powinniśmy postrze- gać siebie w powiązaniu z Nim. On zapłacił karę za grzechy i stał się okupem „za wielu” (Mk 10,45). Jezus ma pełnię władzy w niebie i na ziemi (zob. Mt 28,18). Wszystko jest w Jego rękach (zob. J 13,3). Jego imię jest ponad wszel- kie inne, a pewnego dnia wszyscy zegną kolana przed Nim (zob. Flp 2,9-11).

„Jezus jest ośrodkiem wszelkiego życia”¹.

Chrystus jest sednem szafarstwa i źródłem naszej mocy. Dzięki Niemu mo- żemy wieść życie warte życia, wykazując wszystkim, że On jest w centrum na- szego życia. Paweł doświadczał wielu trudności, ale bez względu na to, gdzie był i co się z nim działo, miał jeden życiowy priorytet: „Albowiem dla mnie życiem jest Chrystus, a śmierć zyskiem” (Flp 1,21).

Przeczytaj Kol 1,16-18; Rz 8,21; 2 Kor 5,17. Co wersety te mówią o tym, jak bardzo Jezus powinien znajdować się w centrum naszego życia?

.....

.....

Nie ma prawdziwego szafarstwa bez głównej roli Chrystusa (zob. Ga 2,20). On jest w centrum „błogosławionej nadziei” (Tt 2,13) i „On też jest przed wszystkimi rzeczami i wszystko na nim jest ugruntowane” (Kol 1,17). Jak oś jest środkiem koła i dźwiga cały ciężar pojazdu, tak Chrystus jest w centrum życia szafarza. Jak mocna oś nadaje pojazdowi stabilność i pozwala na to, by koła się kręciły, tak Jezus jest ustalonym i stabilnym centrum naszego chrze- ścijańskiego doświadczenia (zob. Hbr 13,8). Jego wpływ oddziałuje na wszyst- ko, o czym myślimy i co czynimy. Wszystkie aspekty szafarstwa koncentrują się wokół Chrystusa.

— „Beze mnie nic uczynić nie możecie” (J 15,5).

W centrum szafarstwa nie ma pustki, ale jest tam prawdziwie żyjący Chry- stus, który działa w nas, kształtując nasz charakter w życiu doczesnym, jak i przygotowując go do wieczności.

Powiedzieć, że Jezus jest w centrum naszego życia, to jedno, ale żyć zgod- nie z tym stwierdzeniem, to inna rzecz. Jak możesz się upewnić, że Jezus żyje w tobie tak, jak obiecał, jeśli tylko Mu na to pozwalamy?

¹ Ellen G. White, *Ewangelizacja*, Warszawa 2000, wyd. II, s. 126.

Zazwyczaj nie myślimy o świątyni w kontekście szafarstwa. Jednak powiązanie jest oczywiste, jako że nauka o świątyni jest bardzo ważna w naszym systemie wierzeń, zaś szafarstwo jest częścią tego systemu. „Prawidłowe zrozumienie służby w świątyni niebiańskiej jest podstawą naszej wiary”¹. Jest bardzo ważne, byśmy rozumieli rolę szafarstwa w świetle tej biblijnej nauki.

1 Krl 7,33 nawiązuje do budowy kół rydwanu. Naukę o świątyni możemy porównać do piasty koła. Piasta jest nałożona na oś i stanowi centralną część koła obracającego się na osi. Doświadczywszy śmierci i zwycięskiego zmartwychwstania (zob. 2 Tm 1,10), Chrystus przez swą śmierć położył fundament pod swoje dzieło w świątyni (zob. Hbr 6,19-20) i *nadaje stabilność naszej wierze*. W świątyni pełni służbę dla nas — żyjących na ziemi (zob. Hbr 8,1-2).

„Opierając się na zasadzie *sola Scriptura* [tylko Pismo Święte], biblijny adwentyzm buduje swój system prawd wiary w sumie z punktu widzenia nauki o świątyni”².

Przeczytaj 1 J 2,1; Hbr 4,14-16; Ap 14,7. Co wersety te mówią nam o służbie Jezusa w niebiańskiej świątyni?

Nauka o świątyni pomaga nam głosić wielką prawdę o zbawieniu i odkupieniu znajdującą się w centrum całej chrześcijańskiej teologii. W świątyni widzimy nie tylko śmierć Chrystusa za nas, ale także Jego służbę w niebiańskiej świątyni. W miejscu najświętszym widzimy także znaczenie prawa Bożego i realność sądu ostatecznego. W centrum tego wszystkiego jest obietnica odkupienia dana nam dzięki przelanej krwi Jezusa.

Rola szafarstwa odzwierciedla życie zakotwiczone w wielkiej prawdzie o zbawieniu objawionej w nauce o świątyni. Im lepiej rozumiemy, co Chrystus uczynił dla nas i co czyni dla nas teraz, tym bardziej przybliżamy się do Niego, Jego służby, Jego misji, Jego nauczania i Jego zamiarów wobec tych, którzy żyją zgodnie z zasadami szafarstwa.

Przeczytaj Hbr 4,14-16. Co dla nas zawierają te słowa w naszych zmaganiach z grzechem, sobą i naszym egoizmem? Jak możemy czerpać siłę i nadzieję z tego, co zostało nam obiecano w tych słowach?

¹ Ellen G. White, *Ewangelizacja*, Warszawa 2000, wyd. II, s. 150.

² Fernando Canale, *Secular Adventism? Exploring the Link Between Lifestyle and Salvation*, Lima 2013, s. 104-105.

Świątynia ma centralne znaczenie, gdyż tam wyrażona jest wielka prawda o zbawieniu i objawione jest znaczenie krzyża. Wszystkie nasze prawdy wiary w jakiś sposób muszą się wiązać z obietnicą ewangelii i zbawieniem. Jak szprychy koła wszystkie inne nauki wynikają z wielkiej prawdy o zbawieniu przez wiarę w Jezusa.

„Ofiara Chrystusa jako zadośćuczynienie za grzech jest wielką prawdą, wokół której skupiają się wszystkie inne prawdy. (...). Ci, którzy studiują wspaniałą ofiarę Odkupiciela, wzrastają w łasce i poznaniu”¹.

**Co Jezus miał na myśli, gdy powiedział, że to On jest prawdą (zob. J 14,6)?
Por. J 17,17. Co powinniśmy czynić z prawdą? Zob. 3 J 1,3.**

.....

.....

.....

Nasze prawdy wiary wpływają na to, kim jesteśmy, i w jakim kierunku zmierzamy. Prawdy wiary nie są abstrakcyjnymi teologicznymi poglądami. Każda prawdziwa zasada wiary jest zakorzeniona w Chrystusie i powinna wpływać na nasz sposób życia. Można powiedzieć, że nasza tożsamość jako adwentystów dnia siódmego jest zakorzeniona w naszych prawdach wiary bardziej niż w czymkolwiek innym. Tak więc prawdy wiary, które czerpiemy z *Biblii*, są tym, co czyni nas adwentystami dnia siódmego.

Rolą szafarstwa jest życie zgodne z prawdami wiary, która jest w Jezusie, i to w sposób pozytywnie wpływający na naszą jakość życia. „Jeśliście tylko słyszeli o nim i w nim pouczeni zostali, gdyż prawda jest w Jezusie. Zewleczcie z siebie starego człowieka wraz z jego poprzednim postępowaniem, którego gubią zwodnicze żądze, i odnowcie się w duchu umysłu waszego, a obleczcie się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i świętości prawdy” (Ef 4,21-24).

W tym fragmencie *Listu do Efezjan* znajdujemy wyrażenie tego, co znaczy nie tylko znać prawdę, ale i żyć nią. Bycie szafarzem to nie tylko akceptowanie zasad wiary, ponieważ są one prawdziwe. Bycie szafarzem oznacza także postępowanie zgodnie z prawdami wiary, zarówno w naszym osobistym życiu, jak i w kontaktach z innymi ludźmi.

¹ Ellen G. White, w: *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, Hagerstown 1980, t. V, s. 1137.

Tylko dwukrotnie Bóg ostrzegł świat przed nadchodzącą katastrofą — raz za pośrednictwem Noego (zob. Rdz 6,13-18; Mt 24,37), a drugi raz przez trójjanielskie poselstwo (zob. Ap 14,6-12). Te przesłania uchylają zasłonę i ukazują wyjątkowy wgląd w przyszłe wydarzenia na świecie. Nasze zrozumienie tych przesłań dojrzewa z czasem, ale głównym przesłaniem i misją pozostaje usprawiedliwienie przez wiarę w Chrystusa. „Zaprawdę, jest to poselstwo trzeciego anioła”¹. Mówiąc innymi słowy, sednem naszego przesłania dotyczącego teraźniejszej prawdy, przesłania, do którego głoszenia światu zostaliśmy powołani, jest Jezus i Jego wielka ofiara złożona za nas.

Przeczytaj Ap 14,6-12. Co jest istotą tych przesłań? Co mówią one światu? Jaki obowiązek spoczywa na nas w związku z tymi przesłaniami i jak wiąże się z nim szafarstwo?

.....

.....

Naszą misją jako adwentystów dnia siódmego jest głoszenie trójjanielskiego poselstwa w celu przygotowania świata na powtórne przyście Chrystusa. Ludzie muszą otrzymać możliwość podjęcia decyzji w kwestii wieczności. Rolą szafarstwa jest partnerstwo z Bogiem w misji (zob. 2 Kor 5,20; 6,1-4).

„Adwentyści dnia siódmego zostali w szczególnym sensie powołani w świecie jako strażnicy i niosący światło. Zostało im powierzono ostatnie przesłanie dla ginącego świata. Oświeca ich wspaniałe światło Słowa Bożego. Powierzono im dzieło o największej doniosłości — głoszenie przesłań trzech aniołów. Nie ma ważniejszego dzieła. Nie wolno pozwolić, by cokolwiek innego odciągnęło od tego zadania ich uwagę”².

Obręcz koła pojazdu jest najbliżej styku z podłożem i symbolizuje misję trójjanielskiego poselstwa. Jej zadaniem jest chronić przed teologicznymi wypaczeniami i określać nasze obowiązki wobec wydarzeń czasów końca. Mamy być szafarzami tego poselstwa i głosić je światu.

Gdy myślimy o wydarzeniach czasów końca, łatwo jest skupić uwagę na wykresach i datach. Spełniają one swoją rolę, ale jak, starając się ogłosić to poselstwo światu, możemy się upewnić, że w jego centrum zawsze głosimy Jezusa i Jego ofiarę?

¹ Ellen G. White, *Ewangelizacja*, Warszawa 2000, wyd. II, s. 129.

² Tamże, *Testimonies for the Church*, Mountain View—Omaha 1948, t. IX, s. 19.

Chrystus pragnie, byśmy wiedli święte życie. Jego życie ilustruje, co znaczy *świętość* i czym powinno być szafarstwo (zob. Hbr 9,14). Powinniśmy kierować naszym życiem w sposób miły Bogu, a dotyczy to także tego, jak zarządzamy dobrami, które zostały nam powierzone. Szafarstwo jest wyrazem świętości.

Por. 1 P 1,15-16 z Hbr 12,14. Co znaczy *być świętym* oraz *świętość*? Jak ma się to do naszego szafarstwa?

Rzymianie odkryli, że koła rydwanu są znacznie odporniejsze na zużycie, jeśli okuje się je żelazną obręczą. Kowale wykuwali obręcz, a następnie narzeczali ją w ogniu, tak iż rozszerzała się i można ją było założyć na koło. Następnie obręcz studzono wodą, tak iż zaciskała się mocno na kole. Dzięki żelaznej obręczy koło znacznie wolniej zużywało się podczas jazdy rydwanem.

Żelazna obręcz koła może symbolizować zagadnienie szafarstwa. Próba prawdy jest to, gdy nasze duchowe życie ściera się z praktyką codzienności. To tu nasza wiara natrafia na wyboje życia, sukcesy i porażki. To tu nasze wierzenia stają się realne w starciu ze zwykłym życiem. Szafarstwo jest zewnętrzną warstwą tego, kim jesteśmy i co czynimy. Jest świadectwem naszego postępowania i dobrze prowadzonego życia. Nasze codzienne postępowanie objawiające Chrystusa jest jak żelazna obręcz koła, która styka się z drogą.

Czyny mają moc i muszą pozostawać pod kontrolą naszego poświęcenia dla Chrystusa. Mamy żyć z tą pewnością i obietnicą: „Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie” (Flp 4,13).

„Uświęceniem duszy na skutek działania Ducha Świętego jest zaszczepienie ludziom natury Chrystusa. Religią ewangelii jest Chrystus w życiu — żywa działająca zasada, objawiona w charakterze i dobrych uczynkach łaska Jezusa. Zasady ewangelii muszą się łączyć z każdym elementem codziennego życia. Każda dziedzina chrześcijańskiego doświadczenia i chrześcijańskiej działalności ma wyobrażać Jezusa”¹.

Przyjrzyj się swojemu codziennemu życiu. Jak świadczy ono o rzeczywistości Chrystusa w tobie, działającego w tobie i czyniącego cię nową istotą? Jakich świadomych wyborów musisz dokonywać, aby ujrzeć Jego świętość objawiającą się w tobie?

---

¹ Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, Warszawa 2010, wyd. IV, s. 250.

DO DALSZEGO STUDIUM

Czasami koła rydwanu wymagały regeneracji żelaznej obręczy, która wyciągała się i stawała się zbyt luźna w wyniku rozwalcowywania na twardym gruncie i kamiennych drogach. Ta wymiana polegała na przekuciu obręczy. Taka regeneracja żelaznej obręczy symbolizuje szafarstwo jako praktyczne uświęcenie. Oznacza posiadanie usposobienia Chrystusowego we wszystkich wielkich i małych aspektach życia, nawet jeśli jest to trudne i bolesne. Czy dotyczy to sposobu posługiwania się pieniędzmi, relacji rodzinnych czy pracy i innych dziedzin życia, we wszystkim mamy się kierować wolą Chrystusa. Czasami, jak dobrze wiemy, możemy się tego nauczyć tylko na bolesnych błędach.

Nie jest łatwo przekuć żelazną obręcz. Nie jest też łatwo przekształcić charakter człowieka. Pomyśl o doświadczeniu Piotra. Trzy lata przebywał z Jezusem i nie spodziewał się tych słów z Jego ust:

— „Ja zaś prosiłem za tobą, aby nie ustała wiara twoja, a ty, gdy się kiedyś nawrócisz, utwierdź braci swoich” (Łk 22,32).

Niedługo później, po wyparciu się Jezusa, Piotr przeszedł wielką przemianę, ale stało się to po bolesnym i trudnym doświadczeniu. W pewnym sensie jego szafarstwo zostało zregenerowane. Piotr nawrócił się na nowo, a jego życie potoczyło się w innym kierunku pod wpływem doznanego wstrząsu.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Co ma wspólnego praktyczne uświęcenie z następującym wezwaniem Jezusa: „Jeśli kto chce pójść za mną, niechaj się zaprze samego siebie i bierze krzyż swój na siebie codziennie, i naśladuje mnie” (Łk 9,23)? Co w nas wymaga ukrzyżowania? (Zob. Ga 6,14). Jak ilustruje to proces uświęcenia? Jak praktyczne uświęcenie pomaga nam uczyć się myśleć na Boży sposób? (Zob. 1 Kor 2,16).

2. Jak osobiście doświadczyłeś tego, że bolesne przejścia mogą nas nauczyć ważnych lekcji chrześcijańskiego życia i podążania za Jezusem? Ci, którzy chcą, mogą opowiedzieć o tym, jak przeżyli tego rodzaju doświadczenia i czego się z nich nauczyli. Czego możemy się nauczyć z naszych wzajemnych doświadczeń?

3. Pomyśl o innych zasadach wiary, które wyznajemy jako adwentyści dnia siódmego, w tym o nauce o sobocie, stanie umarłych, stworzeniu, powtórny przyjsciu Jezusa itd. W jaki sposób te prawdy wiary powinny wpływać na nasze postępowanie i sposób życia?

www.adra.pl

Przeznacz 1%, aby pomóc
biednym dzieciom w Afryce

KRS 0000 342 704

Rozlicz się na pit.adra.pl

